

Runway tu zůstává

Helena Vondráčková

Už motor zase všechnu sílu sbírá,
už z černých jícnu trysek dere se hřímání.
Zvolna svítá.

Já od zábradlí rampy chvíli koukám,
jak v nitru karavely roluješ runwayí
někam k dálkám.

A náhle mě tak napadá,
ta runway tady pořád zůstává.
Zná, jako já, cenu dní,
už v loučení tuší vítání.

Už pilot jistě dostal příkaz vzlétnout,
jen rituální - zlom vaz - od věže řídicí
ještě zbývá.

A k tomu už jen dlouhá runway svítí,
svou šňůrou jasných světél barevně zářících
sbohem dává.

A proto mě tak napadá,
ta runway tady pořád zůstává.
Zná, jako já, cenu dní.
Už v loučení tuší vítání.

A proto mě tak napadá,
ta runway tady pořád zůstává.
Zná, jako já, cenu dní.
Už v loučení tuší vítání.

Tak nechá uschnout slzy mělkých louží.
Chce zase vítat stroje k domovu mířící
v plné kráse.

A proto mě tak napadá,
ta runway tady pořád zůstává.
Zná cenu svých vlastních dní,
už v loučení tuší vítání.

Ta runway je jako já,
ta runway tady pořád zůstává.
Zná loučení mnoha dní,
přesto je stále plná doufání.

Už motor zase všechnu sílu sbírá,
už z černých jícnu trysek dere se hřímání.
Zase svítá.

Já od zábradlí rampy chvíli koukám,
jak v nitru karavely roluješ runwayí
někam k dálkám.

Už pilot jistě dostal příkaz vzlétnout,
jen rituální - zlom vaz - od věže řídicí
ještě zbývá.

A k tomu už jen dlouhá runway svítí,
svou šňůrou jasných světél barevně zářících
sbohem dává.